

עגלת ערופה פרק תשיעי סוטה

עין משפט
נור מצוה

טמן א' מ"ר פ"ג מ"ב
טמנר כלכלה ד'
ט' ב' מ"ר פ"ג מ"ב מ"ב
טמנר ג' מ"ב כלכלה י' ז'
ט' ג' מ"ר פ"ג מ"ב כלכלה
טמנר כלכלה ה' קמ"ג
טמן כלכלה ה' קמ"ג
ט' ב' ד' מ"ר פ"ג כלכלה ג'
ט' ג' מ"ר פ"ג ס' קמ"ג
ט' ג' מ"ב פ"ג מ"ב מ"ב
ט' ג' מ"ב פ"ג מ"ב מ"ב
ט' ג' מ"ב פ"ג מ"ב מ"ב
ט' ג' מ"ב פ"ג מ"ב מ"ב

שהיו חכטין אותו במקלות בדרך שעשן
 יהו אלא טריפת שמא ניקב קром של מוח עמד והתקין להם מעבות בקרען: עד ימיו היה פטיש
 מכיה בירושלים: בחולו של מועד: כל ימי לא היה אדם צדיק לשאול על הדמא: כראמרן:
 מהתני' משכטלה סנהדרין בטל השיר מבית המשתאות שנאמר בשידר לא ישתו אין וגוי משמו
 הארכאים בטלו אורום ותומם משורב בהמ' בטל השמור ונופת צופים ופסקו אנשי אמנה
 מישראל שנאמר 'הושעה ה' כי גמר חסיד וגוי רשב'ג אמר ר' יהושע מיום שהרב בהמ' אין
 וום שאין בו קללה ולא ירד הטל לברכה ונטל טעם הפירות ר' יוסי אומר אף ניטל שמן הפירות ר'
 שמעון בן אליעזר אומר המתורה נטלה את (התעם ומאתה) הריח המעשירות בטלו את שמן הדגן (ט) וחכמים
 ואוכרים הנות והכשפים כלו את הכל: גמ' וממאי דמשכטלה סנהדרי כתיב אמר רב הונא בריה
 ר' רבי יהושע דאמר קרא זקנים משער שבתו בחורים מגניהם אמר רב אודנא דשמעא ומרא עתקר אמר
 בא ואمرا בביתא חורבא כסיפה שנאמר קול ישורד בחילון חרב בסוף כי ארוה ערדה מאי כי ארוה
 ערדה אמר ר' יצחק (ט) בית המוסoke באירועים עיר הוא אלא אף בית המוסoke באירועים מתרועע אמר רב
 שמע מינה כי מתחיל חורבא כסיפה מתחילה שנאמר חרב בסוף ואיבעית אימוא מהכא (ו) שайיה
 ושער אמר מר בר רב אשלי לדידי' חי ליה ומונגה כי תורא אמר רב הונא ומרא דגנדי ובכךרי שרי
 דנדראיא אסיד רב הונא בטיל זמורא קם מאה אווי בזואה ומאה סאה חיטי בזואה ולא איבעי אתה רב
 חסידא ולול ביה איבעי אווא בזואה ולא משתכח אמר רב יוסף זמרי גברי עני נשי פריזחא זמרי
 עני גברי באש בנוערת למאי נפקא מינה לבטולו דוא מקמי הא אמר ר' יותנן כל השווה בארכעה
 ממיין ומאר מביא המש פורענויות לעולם שנאמר 'הוי משכמי' בפרק שבר ירדפו מאחריו בנשף אין דילוק
 ההייה בדור ונבל תוף החליל וין משתחים ואת פועל ה' לא יבטו מה כתיב אחורי 'לכן נלה עמי מבלי'
 עית שגורמין גלות לעולם וכברתו מתי רעב שמבעאן רעב לעולם והמוני צחה צמא שנגרמין לזרה
 שתשתכח מלומודיה (ו) יש אדם וישפה' איש שנגרמן שפלות לשונאו של הקב'ה (ז) ואין איש אלא קדרוש
 ב'ה שנאמר 'ה' איש מלחה וענין נבותים תשפלה שגורמן של ישראל ומה כתיב אחורי 'לכן
 ברורה'

הנחות הב"ח
(6) גמישה צוין אך
ווכרכם מילוט (מלוטס) מילוט
תיזי'ן לזר ול זון
כינוסלמי למלוטו: (3) נט'
ולומר לא מתק ומי פט:

